

C-699/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. november 16.

A kérdést előterjesztő bíróság:Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia - San Sebastián
(Spanyolország)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2023. november 13.

Felperes:

FG

Alperes:

Caja Rural de Navarra, S. C. C.

Az alapügy tárgya

Jelzalog-fedezetű kölcsönszerződés – Szerződéskötési díj – Tisztességtelen jelleg

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

EUMSZ 267. cikk – Értelmezésre irányuló előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) a szerződéskötési díjak vonatkozásában kialakított ítélkezési gyakorlatának összeegyeztethetősége a Bíróság ítélkezési gyakorlatával – Szempontok

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Ellentétes-e az átláthatóság elvével az úgynevezett „szerződéskötési díjnak” a szolgáltató által sem a tartalmuk, sem a rájuk fordított idő tekintetében meg nem határozott szolgáltatások nyújtásáért való felszámítása, ami miatt a fogyasztó nem tud meggyőződni egyrészt arról, hogy a díj felszámítása megfelel-e a

szervződésben, illetve az árjegyzékben foglaltaknak, vagy legalábbis a szolgáltatás típusa szerint észszerű mértéknek, másrészt arról, hogy nincs semelyik szolgáltatás között átfedés, és a fogyasztó nem fizet olyan szolgáltatásért, amelynek díjazását az üzleti kamatok tartalmazzák, valamint a szolgáltató egyetlen szolgáltatás díját sem kétszer számítja fel?

2) – Ellentétes-e az átláthatóság elvével, ha a szolgáltató a fogyasztóknak nyújtott jelzálogkölcsonokra általa kínált kamatláb hirdetésében nem részletezte a hirdett szerződés megkötésekor kötelezően fizetendő „szervződéskötési díjat”, különösen abban az esetben, ha e díj mértéke a nyújtott összeg nagyságától függetlenül ezen összeg ismert, előre meghatározott és állandó mértékű százaléka?

3) – Ha a kérelem vizsgálata és annak kezelése, az igénylő hitelképességére és a kölcsön teljes futamideje alatti visszafizetési képességére vonatkozó információk gyűjtése és elemzése, valamint a bemutatott garanciák értékelése azon szolgáltatások közé tartozik, amelyek ellenértékét a kérelem elfogadása esetén a szerződés aláírásakor a szerződés-kötési díj képezi, míg ugyanezen szolgáltatások díját a jelzálogkölcson-kérelem elutasítása esetén nem számítják fel, értelmezhető-e úgy, hogy mindezek a banki tevékenységhez tartozó, a bank biztonsági protokolljának részét képező szolgáltatások, amelyek költségét a banknak kell viselnie, miként azt a lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmezte?

4) – Ha az nyer megállapítást, hogy a szerződés-kötési díj a hitelező tevékenységi körén kívül eső szolgáltatásokért jár, és emiatt kell azt az üzleti kamatokon túlmenően is megfizetni, akkor a hitelezőnek kötelessége lenne-e a fogyasztó rendelkezésére bocsátani a nyújtott szolgáltatások mindegyike tekintetében az azok összegének tételes bontását és a hozzáadottérték-adót tartalmazó számlát?

5) – Ellentétes-e az átláthatóság elvével, ha a jól körülhatárolt szolgáltatások fejében a szerződés-kötési díj megfizetését előíró szolgáltató a szerződés megkötését megelőzően nem készít és bocsát a fogyasztó rendelkezésére az e szolgáltatások mindegyikének árát/óradíját feltüntető díjszabást annak érdekében, hogy a fogyasztó egyrészt előre ismerje a kölcsön-szerződése teljes költségét, másrészt, hogy össze tudja hasonlítani e szolgáltatások árát a más szolgáltatók által kínált árakkal?

6) – Megfelel-e az átláthatóság elvének, hogy a szolgáltató a kölcsön teljes összegéből meghatározott százalék levonásával szedi be a mindkét fél által kívánt szerződés megkötéséhez elengedhetetlen és jól körülhatárolt szolgáltatások ellenértékét, ily módon az ugyanannyi személy által ugyanannyi idő alatt nyújtott ugyanazon szolgáltatás „szervződéskötési díjként” való kiszámlázása az adott esetben nyújtott kölcsön összegétől függően eltérő összegben történik?

7) – Ellentétes-e a 93/13/EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésével az olyan átláthatósági vizsgálat, amely szerint a szerződés-kötési díjra vonatkozó feltétel

attól függően minősül tisztességtelen jellegűnek, hogy e díj összege meghalad-e az interneten az e díjak felszámítása tekintetében elérhető statisztikából származó valamely konkrét számadatot vagy sem?

8) – Ellentétes-e a 93/13/EGK irányelv 6. cikkének (1) bekezdésével és 7. cikkének (1) bekezdésével az a nemzeti ítélkezési gyakorlat, amely a szerződéskötési díj aránytalanságát a statisztikák szerint Spanyolországban alkalmazott szerződéskötési díjak összege alapján állapítja meg, amely szerződéskötési díjakat azt megelőzően írták elő, hogy az említett szerződéskötési díjat tartalmazó feltételeket Spanyolországban a tisztességtelenség szempontjából vizsgálták volna?

9) – Ellentétes-e a tényleges érvényesülés elvével, hogy a 2014/17/EU irányelvnek a Spanyol Királyság által történt átültetését megelőzően kötött szerződésekben a szolgáltató a potenciális kölcsönfelvevő hitelképességének és az ügylet megvalósíthatóságának vizsgálatáért szerződéskötési díjat számít fel, miközben az ilyen vizsgálatok az említett irányelv átültetését követően már nem járhatnak semmilyen költséggel a potenciális kölcsönfelvevő számára?

10) – Úgy kell-e értelmezni a 93/13/EGK irányelv 3. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat, mint amelyet a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) 2023. május 29-i STS 816/2023. sz. ítéletében kialakított, amely szerint a szerződéskötési díjra vonatkozó feltétel tisztességtelen jellegének vizsgálata nem követeli meg, hogy e feltétel részletezze a szerződéskötési díj alapjául szolgáló szolgáltatásokat, és hogy azokat milyen összegben számítják fel, továbbá hogy a tisztességtelen jelleg e vizsgálata annak ellenőrzésére szorítkozik, hogy az említett feltétel egyértelműen meghatározza-e a fogyasztó által fizetendő összeget, és hogy ezen összeg meghaladja-e az aránytalanság megállapításához rögzített határértéket?

Az uniós jog hivatkozott rendelkezései

A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv: (12), (13), (19), (20) és (24) preambulumbekkezdés, valamint a 3., 4., 5., 6. és 7. cikk.

A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv: 7. cikk.

A lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló, 2014. február 4-i 2014/17/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv: II. melléklet, B. rész, 4. szakasz, 3. pont, első mondat.

A nemzeti jog hivatkozott rendelkezései

A spanyol jogban a banki átláthatóságra vonatkozó szabályozás a szerződéskötési díjat a többi banki díjhoz képest sajátos módon kezeli. Az 1994. május 5-i Orden sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios (a jelzálogkölcönök pénzügyi feltételeinek átláthatóságáról szóló rendelet) II. mellékletének 4. pontjában a következőket állapította meg:

„1. Szerződéskötési díj - A jelzálogkölcön igénylésének vizsgálatával, tervezésével és kezelésével összefüggő, illetve a hitelnyújtó szervezet tevékenységében rejlő, a kölcsön nyújtásával járó egyéb hasonló költségek összességét egyetlen díjba, az úgynevezett szerződéskötési díjba kell foglalni, és azt csak egyszer kell megfizetni. Összegét, valamint formáját és elszámolásának időpontját e szakasz határozza meg. [...]

2. Egyéb díjak és utólagos költségek - A »szerződéskötési díjon« túlmenően a hitelfeltevő terhére csak az alábbi díjak állapíthatók meg: [...] c) Azok a díjak, amelyeket az Orden de 12 de diciembre de 1989 (1989. december 12-i rendelet) és végrehajtási rendeleteinek rendelkezéseivel összhangban megfelelően közöltek a Spanyol Nemzeti Bankkal, és amelyek megfelelnek a jogalány által nyújtott, a kölcsön szokásos adminisztrációján kívüli konkrét szolgáltatásnak.”

A szerződéskötési díj és az egyéb banki díjak megkülönböztetett kezelése megmaradt a 2009. március 31-i Ley 2/2009 por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito (a fogyasztókkal kötött jelzálogkölcön- vagy jelzáloghitel-szerződések megkötésének és a kölcsön- vagy hitelszerződések megkötésére irányuló közvetítési szolgáltatásoknak a szabályozásáról szóló 2/2009. sz. törvény) eredeti szövegében. A törvény 5. cikke a következőket állapította meg a díjak és költségek átláthatóságával kapcsolatos kötelezettségekről:

„1. A vállalkozások az e törvényben, valamint a Ley de 23 de julio de 1908 (1908. július 23-i törvény) és a 2007. november 16-i Real Decreto Legislativo 1/2007 (1/2007. sz. királyi törvényerejű rendelet) szövegében említett, tisztességtelen feltételekre vonatkozó korlátozásokra is figyelemmel szabadon, további korlátozások nélkül határozzák meg a jutalékokat, feltételeket és a fogyasztókra áthárítható költségeket tartalmazó díjszabásukat. A jutalékot vagy ellentételezést és az áthárítható költségeket – beleértve a tanácsadási tevékenységeket is – tartalmazó díjszabásnak fel kell tüntetnie azon feltételeket és – adott esetben – gyakoriságot, amelyek mellett e díjszabás alkalmazandó. A jutaléknak vagy ellentételezésnek és az áthárított költségnek meg kell felelnie a ténylegesen nyújtott szolgáltatásnak, illetve a felmerült költségeknek. Nem számolható fel jutalék vagy költség olyan szolgáltatásért, amelyet a fogyasztó kifejezetten nem fogadott el vagy igényelt.

2. Az előző bekezdés rendelkezéseitől eltérően: [...] b) Lakóingatlanhoz kapcsolódó jelzálogkölcsön, illetve jelzáloghitel esetében az egyszeri szerződéskötési díj magában foglalja a kölcsön, illetve hitel igénylése vizsgálatának, nyújtásának és kezelésének díját, valamint a kölcsön- vagy hitelnyújtásra tekintettel a vállalkozás tevékenységéhez tartozó egyéb hasonló díjakat. Devizában denominált kölcsön vagy hitel esetében a szerződéskötési díj magában foglalja a kölcsön, illetve hitel első folyósításához kapcsolódó devizaátváltási díjakat. Az ilyen kölcsön vagy hitel tekintetében a vállalkozás által a fogyasztó terhére bármely további díj és költség kizárólag a kölcsön vagy hitel nyújtásán, illetve szokásos adminisztrációján kívül eső konkrét szolgáltatás nyújtásáért róható.”

E jogi szabályozást jelenleg a 2019. március 15-i Ley 5/2019 reguladora de los contratos de crédito inmobiliario (az ingatlanalapú hitelmegállapodások szabályozásáról szóló 5/2019. sz. törvény) tartalmazza, amelynek 14. cikke az ingatlanalapú kölcsönök forgalmazásának átláthatósági szabályairól a következőket mondja ki:

„3. Díjat, illetve jutalékot kizárólag a kölcsönökkel kapcsolatos olyan szolgáltatásokért lehet felszámítani, amelyeket a kölcsönfelvevő, illetve a potenciális kölcsönfelvevő határozottan igényelt vagy kifejezetten elfogadott, és feltéve, hogy azok ténylegesen nyújtott szolgáltatásokhoz, illetve igazoltan felmerült költségekhez kapcsolódnak.

4. A szerződéskötési díj kikötése esetén e díj csak egyszer fizetendő, és magában foglalja a kérelem vizsgálatának, a kölcsön kezelésének és nyújtásának valamennyi költségét, illetve a hitelező kölcsönnyújtási tevékenységéhez kapcsolódó egyéb hasonló költségeket. Devizában kifejezett kölcsönök esetén a folyósítási díj magában foglalja a kölcsön első folyósításához kapcsolódó devizaátváltási díjat.”

A jelen jogvitára alkalmazandó továbbá a 2007. november 16-i Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias (a fogyasztók és felhasználók védelméről szóló általános törvény és egyéb kiegészítő törvények egységes szerkezetbe foglalt szövegének elfogadásáról szóló 1/2007. sz. királyi törvényerejű rendelet; 8. cikk, b) és d) pont, 60., 80., 82. és 83. cikk), a 1988. július 29-i Ley 26/88 sobre disciplina e intervención de entidades de crédito (a hitelintézetek fegyelmezéséről és beavatkozásáról szóló 26/88. sz. törvény), a Ley 1998. április 13-i 7/1998 sobre condiciones generales de la contratación (az általános szerződési feltételekről szóló 7/1998. sz. törvény; 3. cikk, 8. cikk (1) és (2) bekezdése, 5. cikk 5. bekezdése, 7. és 10. cikk), valamint a Código Civil (spanyol polgári törvénykönyv; 1303. cikk).

Az ügy tényállása és az alapügy rövid ismertetése

- 1 A felperes 2010. január 22-én jelzálog-fedezetű kölcsönszerződést kötött az alperessel legfeljebb 168 200 euró összegig terjedően, 30 éves futamidőre és 360 havi törlesztőrészlet mellett. A szerződés rendelkezései között szerepelt a szerződéskötési díjra vonatkozó negyedik kikötés, amely a következőképpen szólt: „A bank a kölcsön tekintetében a nyújtott kölcsön eredeti összegének 0,35 %-ában meghatározott szerződéskötési díjat számít fel, amelyet a kölcsönfelvevő a jelen okirat aláírásakor egy összegben köteles megfizetni”. Következésképpen a felperes a szerződés aláírásakor szerződéskötési díjként 588,70 eurót fizetett.
- 2 A felperes 2022. április 6-án keresetet nyújtott be a nemzeti bírósághoz, amelyben különösen e szerződéskötési díj tisztességtelen jellegének megállapítását kérte.

Az alapeljárás feleinek lényeges érvei

- 3 A felperes megítélése szerint a szerződéskötési díj tisztességtelen jellegű. Különösen úgy véli, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata (nevezetesen a 2023. május 29-i 816/2023. sz. ítélete [ES:TS:2023:2131] szerint) nem áll összhangban a Bíróság ítélkezési gyakorlatával (különösen a Caixabank és Banco Bilbao Vizcaya Argentaria ítélettel [C-224/19 és C-259/19, EU:C:2020:578], valamint a Caixabank [Hitelszerződés-kötési díj] ítélettel [C-565/21, EU:C:2023:212]).
- 4 Az alperes álláspontja szerint a szerződéskötési díj nem tisztességtelen. Különösen úgy véli, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) fent említett ítélkezési gyakorlata teljes mértékben összhangban áll a Bíróság említett ítélkezési gyakorlatával, amely utóbbi már eloszlatta a szerződéskötési díjjal kapcsolatban fennálló kétségeket.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem rövid indokolása

- 5 A Bíróság a 2020. július 16-i Caixabank és Banco Bilbao Vizcaya Argentaria (C-224/19 és C-259/19, EU:C:2020:578) ítéletében határozott az elsőfokú bíróságok előzetes döntéshozatal iránti kérelmére a Spanyolországban alkalmazott szerződéskötési díjról. A Bíróság az ítélet rendelkező részének 2. és 3. pontjában nevezetesen a következőket állapította meg:

„2) A 93/13 irányelv 3. cikkét, 4. cikkének (2) bekezdését és 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a »szerződés elsődleges tárgyának« fogalmába tartozó szerződési feltételek alatt azon szerződési feltételek értendők, amelyek e szerződés alapvető szolgáltatásait állapítják meg, és – mint ilyenek – a szerződést jellemzik. Ezzel szemben azok a szerződési feltételek, amelyek a magának a szerződéses jogviszonynak a lényegét meghatározó feltételekhez képest járulékos jelleggel rendelkeznek, nem tartoznak e fogalom körébe. A szerződéskötési díj nem

tekinthető a jelzálogkölcson- szerződés alapvető szolgáltatásának pusztán amiatt, hogy az a jelzálogkölcson teljes költségének részét képezi. A tagállami bíróság minden esetben köteles megvizsgálni a szerződés elsődleges tárgyára vonatkozó szerződési feltétel világos és érthető jellegét, és pedig függetlenül attól, hogy ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdését e tagállam jogrendjébe átültették-e.

3) A 93/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy a fogyasztó és a pénzügyi intézmény között létrejött kölcsönszerződésnek a fogyasztót szerződéskötési díj fizetésére kötelező feltétele a jóhiszeműség követelményével ellentétben a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idézhet elő a fogyasztó kárára, amennyiben a pénzügyi intézmény nem bizonyítja, hogy e díj ténylegesen nyújtott szolgáltatásoknak és a részéről felmerült költségeknek felel meg, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.”

- 6 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint azonban a Bíróság ezen ítéletét befolyásolta a spanyol belső jogi szabályozás és maga a legfelsőbb bíróság ítélkezési gyakorlatának torz bemutatása. Következésképpen a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjeszt a Bíróság elé (C-565/21. sz. ügy).
- 7 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) az említett előzetes döntéshozatal iránti kérelmében a nemzeti szabályozás ismertetése tekintetében először is rámutatott, hogy korábban csak azon szabályozás tartalmát terjesztették a Bíróság elé, amely szerint a banki díjakat a tényleges szolgáltatás nyújtásával kell igazolni, ugyanakkor kihagyták a szerződéskötési díjra vonatkozó olyan további szabályokat, amelyek az egyéb banki díjak rendszerétől lényegesen eltérő szabályozást vezetnek be. Másodszor, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlatának ismertetése tekintetében maga e bíróság jelezte, hogy a Bíróság „olyan nemzeti ítélkezési gyakorlat[ról] kapott tájékoztatást], amely értelmében a szerződéskötési díjnak nevezett szerződési feltétel automatikusan megfelel az átláthatósági vizsgálatnak”, holott ilyen ítélkezési gyakorlat nem létezik.
- 8 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) jelezte, hogy a 44/2019. sz. ítéletében valójában azt mondta ki, hogy a szerződéskötési díjra vonatkozó feltétel nem tisztességtelen jellegű, ha az átláthatósági vizsgálaton megfelel, azaz ha a Bíróság ítélkezési gyakorlata által adott tág értelemben véve világos és érthető.
- 9 A vitatott feltétel átláthatóságának vizsgálatát illetően a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) jelezte, hogy 44/2019. sz. ítélete értelmében a szerződéskötési díjra vonatkozó szabályozás célja ezen átláthatóság biztosítása (a kölcsön-, illetve hitelnyújtás kezeléséhez kapcsolódó valamennyi díj egyetlen díjba csoportosítása, amely egyetlen alkalommal fizetendő, a fogyasztó tájékoztatása e díjról még a szerződés megkötése előtt, valamint e díj figyelembevétele a THM kiszámítása során).

- 10 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) továbbá megjegyezte, hogy a 44/2019. sz. ítéletében a vitatott feltétel átláthatóságának alátámasztására további indokokat is felsorolt: először is, a jelzálogkölcsön, illetve -hitel felvétele iránt érdeklődő fogyasztók általában tisztában vannak azzal, hogy a bank az esetek túlnyomó többségében az ügyleti kamaton felül szerződéskötési díjat is felszámít; másodsor, a szabványosított tájékoztatókra vonatkozó szabályozás szerint a pénzügyi intézmény köteles tájékoztatást nyújtani a potenciális ügyfél részére az említett feltétel létezéséről, ami eleve a bankok hirdetéseinek egyik szokásos eleme; harmadszor, olyan díjról van szó, amely a kölcsön felvételekor nyomban teljes egészében fizetendő, ami azt jelenti, hogy az átlagfogyasztó a kölcsön felvételével járó pénzügyi teher jelentős részeként különös figyelmet fordít rá; és negyedszer, a feltétel megfogalmazása, elhelyezése és szerkezete arra enged következtetni, hogy a szerződés lényeges elemét képezi.
- 11 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ezenfelül megállapította, hogy mindezen érvelés alátámasztására a Bíróság több ítélete felhozható. A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint először is, ha a szerződéskötési díj előre ismert, és ha annak összege, illetve számítási módja, valamint fizetésének időpontja pontosan meghatározott, oly módon, hogy lehetővé teszi az ügyfélre gyakorolt gazdasági következmények felmérését, és e díjra megfelelően felhívják a figyelmet, az átláthatósági vizsgálaton megfelelőnek kell tekinteni még akkor is, ha a szolgáltatások köre, illetve a megtett intézkedés nem részletezett, feltéve, hogy a ténylegesen nyújtott szolgáltatások jellege észszerűen érthető vagy levezethető a teljes egészében tekintett szerződésből.
- 12 E tekintetben a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) álláspontja szerint hivatkozási alapul szolgálhat Hogan főtanácsnok Kiss és CIB Bank ügyre vonatkozó indítványa (C-621/17, EU:C:2019:411, 16., 37. és 38. pont) az úgynevezett „folyósítási jutalék” vonatkozásában; a Bíróság 2019. október 3-i Kiss és CIB Bank ítélete (C-621/17, EU:C:2019:820, 38., 39. és 45. pont); a Bíróság C-224/19 és C-259/19 ítélete (68. pont); valamint a Bíróság 2020. szeptember 3-i Profi Credit Polska ítélete (C-84/19, C-222/19 és C-252/19, EU:C:2020:631; 75. pont).
- 13 Másfelől, a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) szerint, ha a szerződéskötési díj ellenében nyújtott szolgáltatások a kölcsön vagy hitel kezelése, illetve folyósítása körébe tartoznak, és a díj összege nem aránytalan, akkor az ilyen díjat vagy költséget előíró feltételek a fogyasztó jogi helyzetét nem érintik hátrányosan, és a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben sem idéznek elő jelentős egyenlőtlenséget a fogyasztó kárára a jóhiszeműség követelményével ellentétben. E tekintetben ismét felhozható a Bíróság 2019. október 3-i Kiss és CIB Bank ítélete (C-621/17, EU:C:2019:820; 54-56. pont).
- 14 Végül a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) annak figyelembevételét kérte a Bíróságtól, hogy C-224/19 és C-259/19 ítéletét követően a szerződéskötési díj vonatkozásában a spanyol bíróságok jelentős része továbbra is a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlatát alkalmazta, mivel úgy vélte,

hogy az említett ítélet alapjául szolgáló előfeltevés nem felelt meg a spanyol jognak, míg más spanyol bíróságok ugyanezen ítéletet oly módon értelmezték, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ítélkezési gyakorlata e vonatkozásban ellentétes az uniós joggal.

- 15 A Bíróság 2023. március 16-án meghozta a Caixabank (Hitelszerződés-kötési díj) ítéletét (C-565/21, EU:C:2023:212).
- 16 A Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) az általa előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem (C-565/21) alapjául szolgáló jogvitát elbíró 2023. május 29-i 816/2023. sz. ítéletében (ES:TS:2023:2131) megállapította azon szempontokat, amelyek alapján nem általánosságban, hanem eseti alapon kell határozni a szerződéskötési díj érvényességéről.
- 17 A jelen ügyben az előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) a hivatkozott 816/2023. sz. ítéletében nem vette figyelembe azon megfontolások összességét, amelyeket a 2023. március 16-i Caixabank (Hitelszerződés-kötési díj) ítélet (C-565/21, EU:C:2023:212) szentel a szerződéskötési díjra vonatkozó kikötés tisztességtelen jellege vizsgálatának. Az előterjesztő bíróság különösen azt kifogásolja, hogy a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) említett ítélete abból kiindulva, hogy önmagában véve a szerződéskötési díj nyilvánvalóan nem tisztességtelen, mindössze két szempontra összpontosított annak megállapításához, hogy az adott esetben az említett díj nem tisztességtelen jellegű, nevezetesen:
 - a fogyasztót terhelő egyéb tételek között nem szerepelnek azok a szolgáltatások, amelyek fejében e díjat felszámítják, és
 - a 130 000 euró összegű tőke után felszámított összeg (845 euró) nem aránytalan, mivel a tőke 0,65 %-át teszi ki, és az interneten elérhető, Spanyolországban alkalmazott szerződéskötési díjak átlagos mértékére vonatkozó statisztikák szerint e költség 0,25 % és 1,50 % között mozog.